

[Justitsministeren]

målet blive gjort til genstand for et samråd i Folketingets Retsudvalg mellem udvalget og justitsministeren. Jeg er helt enig med hr. Ole Espersen i, at hvis der er et flertal her, der skønner, at det ikke er ønskværdigt, at det er med i forslaget, er jeg da helt parat til, at vi opgiver den del af det. Det var tænkt – netop som hr. Ole Espersen siger – som en mindretalsbeskyttelse. Der ligger ikke i dette forslag nogen som helst glidning, når vi taler om ministeransvaret. Ansvar vil altid være ministerens, og ansvaret udøver ministeren over for Folketinget. Der er ikke lagt op til – og det var der heller ikke i forslaget her – nogen glidning, men alene en mindretalsbeskyttelse, en adgang til at der, før der blev truffet en beslutning, kunne ske en drøftelse i et samråd med Retsudvalget. Men jeg er helt indstillet på, at det glider ud, såfremt det er Folketingets opfattelse.

Ebba Strange (SF):

Jeg takker for svarene. Jeg synes, at alt, hvad jeg spurgte om, er blevet besvaret og stort set også tilfredsstillende, men der er ét svar, jeg ikke rigtig forstår, så det beder jeg om at få gentaget – måske hørte jeg det ikke ordentligt, det kan godt være, fordi der var støj i salen på det tidspunkt. Mit spørgsmål drejede sig om begrundelsen for, at det var justitsministeren, der skulle beslutte dørlukning, og så blev der henvisning til ophævelse af vidneansvaret med henvisning til § 169 og de særlige regler, der gælder for tjenestemænd.

Men jeg vil gerne spørge justitsministeren: Vil der ikke stort set altid – næsten altid – være tjenestemænd indblandet, når der skal foretages en undersøgelse af almen interesse og man vælger den model, som vi nu kalder dommerundersøgelser? Så med den begrundelse, justitsministeren giver, betyder det så ikke, at vi i de fleste tilfælde vil få lukkede døre? Sådan lød det for mig. Jeg kan have taget fejl. Men det med ophævelse af et vidnes ret til tavshed synes jeg kunne komme ind i mange forskellige sager. Jeg kan ikke huske en kommissionsdomstol, jeg kan ikke huske en dommerundersøgelse, hvor der ikke har været tjenestemænd involveret. Og derfor bekymrer det mig, at det er begrundelsen for, at det er justitsministeren, der skal have beføjelsen, og ikke den pågældende dommer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren og i særdeleshed de partier, der står bag denne lys-sky affære: Hvis der eventuelt kommer en dommerundersøgelse af tamilsagen, kan flertallet, som er ansvarlig for disse ændringsforslag, at tamilsagen vil køre for fuldt åbne døre? Det er såmænd spørgsmålet, og det kan besvares med et ja eller nej!

Glistrup (FP):

Formelt er ministerens terminologi korrekt, men reelt er det ordmagi, når ministeren vil lægge vægt på, at undersøgelsesdommeren ikke har dømmende myndighed. Han har i hvert tilfælde fordømmende myndighed i den forstand, at han skal afgive en indstilling og en bedømmelse af sagen; og netop den sag, som har givet anledning til drøftelserne her i dag, er jo et godt eksempel på det. Ombudsmanden har heller ikke antydning af dømmende myndighed. Men det tør jo nok siges, at ombudsmanden med sine fordømmende udtalelser har haft hele den tyngde af vægt over for den uskyldigt forfulgte hr. Ninn-Hansen, at man er kommet ud for, at hr. Ninn-Hansen i allerhøjeste grad er blevet slæbt igennem skidtet, som om han virkelig var blevet dømt ved Riber Ret, for nu at bruge det gamle udtryk, dér, hvor man nødig ser sin søn hængt.

Det er jo det, der er situationen, at en sådan undersøgelsesdommer vil have fordømmende myndighed, ligesom ombudsmanden reelt har haft det i tamilsagen; og så har vi til værn for uskyldigt forfulgte og til samfundets almindelige objektive orientering om, hvad der sker, det retsbeskyttelsesinstrument at have åbne døre. For retsbeskyttelse vil sige, at de, der ikke har bedrevet noget ondt, kan få lov til at fremstille sig i offentlighed uden at få sagen forvrænget af, at journalister kan henvise til, at på grund af lukkede døre har man kun nogle skæve kilder osv. osv. Og det er det, justitsministeren ud fra politiske motiver – for justitsministeren er en politisk person, både den nu siddende og den, der senere kommer til at sidde – skulle kunne fratage det uskyldige offer, som man nu har rettet en sådan sag imod ved en domstol, der reelt har dømmende myndighed, at man siger, at så må det ikke engang komme frem i offentlighed-